

Ова књига припада:

.....

Назив оригинала: STORIE PICCINE PER I PICCOLISSIMI

Copyright © 2019 Giunti Editore S.p.A., Milano-Firenze

Dami International, a brand of Giunti Publishing Group

www.giunti.it

Права за српско издање © 2019 Вулкан издаваштво

Издавач: Вулкан издаваштво, Београд

Суиздавач: Ружно паче, Нови Сад

За издавача: Мирослав Јосиповић, Ненад Атанасковић и Саша Петковић

Извршни уредник: Дубравка Тришић

Уредник: Бранка Јосиповић Кривокућа

Превод са италијанског језика: Светлана Бабовић

Лектура: Игор Станојевић

Коректура: Вулкан издаваштво

Приредила: Анализа Леј

Илустрације: Тони Вулф, Мет Вулф, Кени Рос

Дизајн: Ромина Ферари

Прелом: Анализа Леј

Штампа: Вулкан штампарија, Војводе Степе 643а, Београд

Тираж: 1.000 примерака

COBISS 274011916

ISBN 978-86-10-02523-1

ПРИЧИЦЕ ЗА НАЈМЛАЋЕ

Сви на спавање!

Имао ноге или крила,
свакоме је дремка мила!

Сељак дрема,
прасе снева,
за њих лепше
ништа нема.

Спава Пера,
пастир наш,
сања снове
лепе баш,
а уз њега
гуска гега,
бела, мека,
стрпљиво чека.

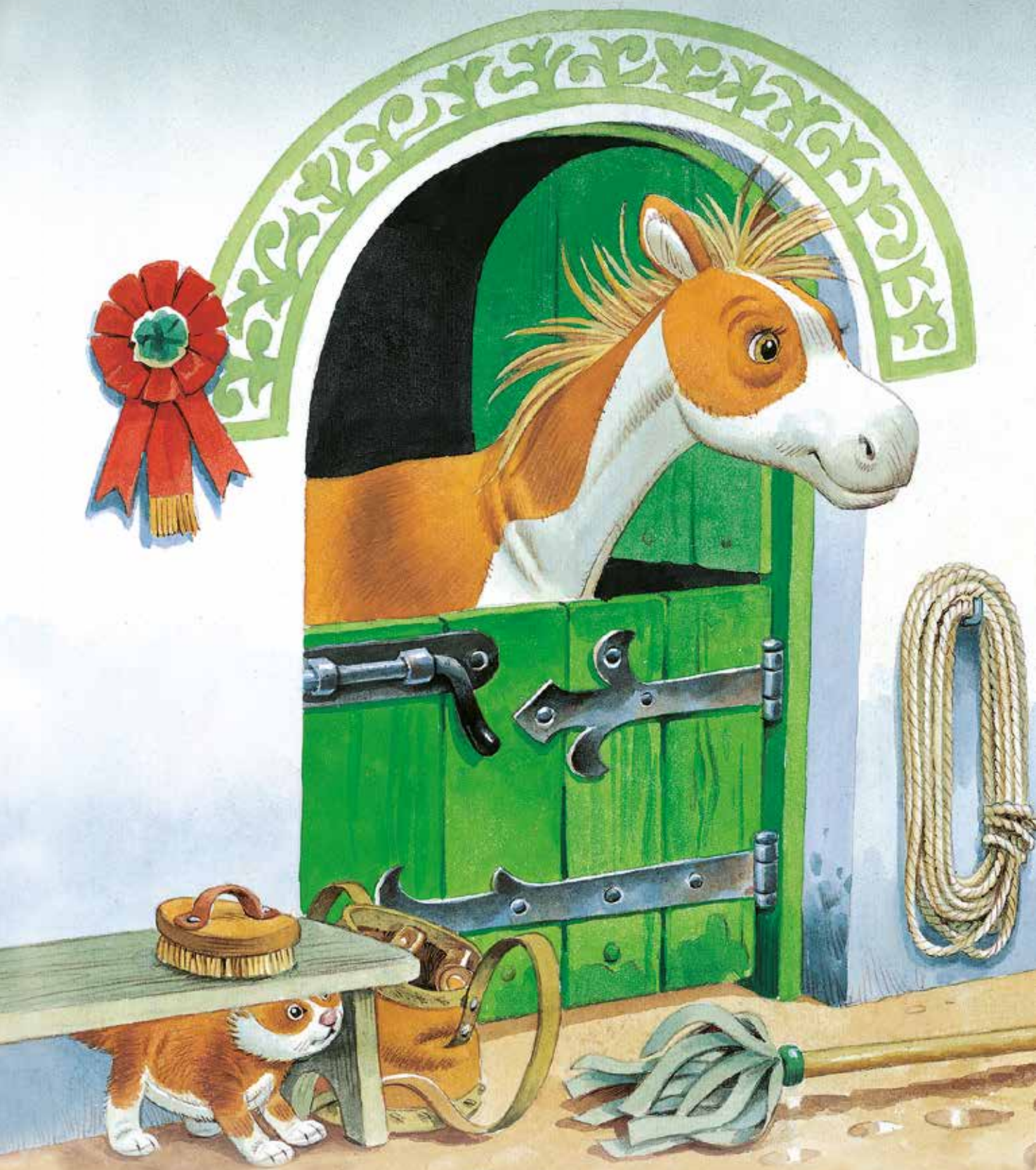
Уморна је
кока била,
на ногама је
сан уснила.

У кревету
милом свом,
дека спава
чврстим сном.

Само дете
драго моје
чита лепе
приче своје.

Ждребенце Фића

Погледајте, лом у штали,
мајко мила, џумбус прави!

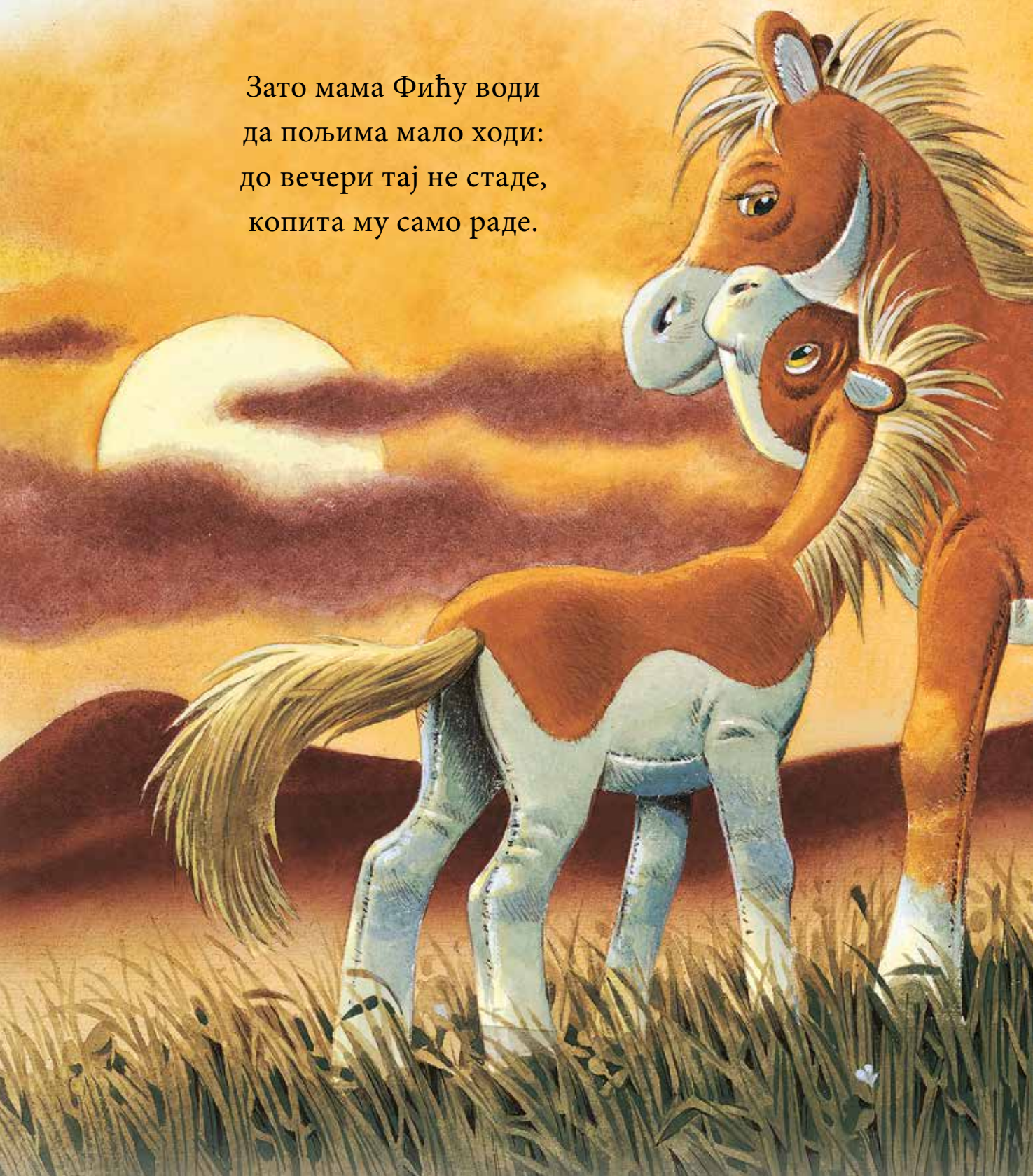
Разиграно ждребе мало
све по штали разбацало.

Овде нама мира нема, ко зна
шта још Фића спрема!

Сакрила се
риђа маца,
гледа шта све
Фића баца.

Зато мама Фићу води
да пољима мало ходи:
до вечери тај не стаде,
копита му само раде.

Пред сумрак се уморио,
на маму је главу наслонио.
Није лако бити мало ждребе,
осим кад је мама поред тебе.

Мама медведица

Данас је моја мама устала у цик зоре да опере веш. Ја сам јој онда помогао да га простре, а она ми је, зато што сам био добар, дозволила да се играм у корпи: било је баш забавно!

А потом смо отишли у шуму да беремо јабуке: обећала је да ће ми направити питу од јабука!

Али... где је одједном нестала?

„Мама! Мамааа!“

Шшшш, заспала је на трави! Најзад да се мало одмори.

Можда ипак није истина да маме
никада нису уморне!

Нећу да је дирам.

Сада је ред на мене да се докажем.

Знам где ћу наћи јабуке.

Хм, да ли ћу успети да узмем корпу а да је не
пробудим?

Морам то да урадим сасвим,
сасвим полако...

Ево, успео сам!

Једна јабука, две јабуке, три јабуке,
четири јабуке... има их колико
хоћеш, корзпа ће бити пуна!

Не знам да ли ћу успети да
дохватим оне скроз на врху...

Када бих могао да
полетим као ова
птичица, попео
бих се на врх
дрвета и убрао
све јабуке!

На срећу, већ их је довољно да се направи пита...
време је да пробудим мамицу!

„Мама! Мама, буди се! Види шта сам
ти донео!“

„Хвала, медо мој, како лепо
изненађење! Ја сам једна
баш срећна мама!“

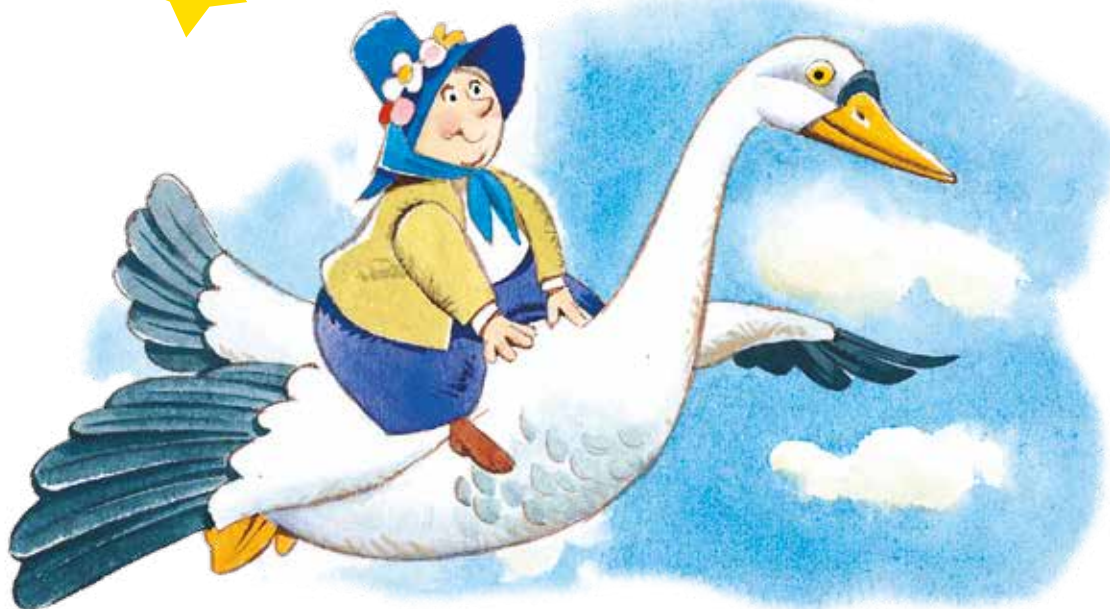
„Волим те, мамице!“

„И ја тебе, мали мој!“

Бака Мила

Једна дивна бака Мила
о далеким земљама је снила.
Лабуда је доброг замолила
да је стави на бела крила
и носи изнад плавих мора,
и преко зелених бајних гора.
„Хвала ти, птицо мила,
никад срећнија нисам била!“

Кенгурчић Андрија

У кенгуричиној торби је удобно,
и као нигде другде сигурно.

„Сад си већ велик, сине, знаш!

Иди да се мало поиграш!“

„Хајде, малиша, из торбе изађи,
забаву ћеш лако наћи.“

Ал’ мали Андрија се стиди наш,
из торбе не сме ни да провири баш.

„Прати мене“, мајка каже, „шапе дижи!
Хоп, скок, па опет, и само их нижи!“

„Мама, мама, браво, браво!

Види како скачем право!“

Сад су срећни и Андрија и мама,
весело скачу и уживају у играма.

Пију Пију

Јутрос је Пију Пију решио да прошета фармом: желео је да се упозна са свим младунцима који су дошли на свет овог пролећа! Зато је сад уморан и више не може да се сети пута до кокошињца.

„Тао, лептирићу драги, хоћеш ли ми помоћи да пронађем своју маму коку?“

„Наравно! Пођи за мном!“

